

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Mgr. M.**, bývajúcej v M., Č., **2/ J.**, bývajúceho v Č., **3/ M.**, bývajúcej v M., **4/ Ing. M.**, bývajúceho v B., zastúpeného žalobkyňou **3/** ako súdom ustanovenou opatrovníčkou, proti žalovanému **B.**, N., IČO: X., **o určenie vlastníckeho práva**, vo veci vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. 3 C 1080/2002, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. júna 2007 sp. zn. 16 Co 250/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Pôvodní žalobcovia 1/ M., 2/ Ing. V., 3/ Ing. M. a 4/ Mgr. M. (pôvodní žalobcovia 1/, 3/ a 4/ boli v konaní na základe plných mocí zastúpení Ing. V. – pozn. dovolacieho súdu), sa žalobou doručenou Okresnému súde B. 9. decembra 2002, doplnenou podaním doručeným súdu 31. marca 2003, domáhali určenia, že pôvodní žalobcovia 1/ až 4/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, a to parcely K. o výmere 421 m² vedenej ako zastavaná plocha a parcely K. o výmere 172 m² vedenej ako zastavaná plocha, bez určenia čísla listov vlastníctva, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území B., vytvorených geometrickým plánom Ing. O., číslo GP: X. z 8. augusta 2001, v spoluvlastníckych podieloch konkretizovaných v žalobe. Zároveň sa v tejto žalobe pôvodná žalobkyňa 2/ Ing. V. domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - parcely K. o výmere 359 m² vedenej v KN ako zastavaná plocha, ktorá sa nachádza v katastrálnom území B., vytvorenej takisto geometrickým plánom Ing. O., číslo GP: X., z 8. augusta 2001. Svoj návrh odôvodnili tým, že sú dedičmi po poručníkovi A., zomrelom X., ktorý bol manželom pôvodnej žalobkyne 1/ M.

a otcom ostatných pôvodných žalobcov. Tvrdili, že A. bol vlastníkom predmetných nehnuteľností, že za svojho života neurobil žiaden právny úkon, ktorým by tieto nehnuteľnosti previedol na žalovaného, takže si žalovaný predmetné nehnuteľnosti privlastnil protiprávne.

Okresný súd B. rozsudkom z 15. februára 2006, č.k. 3 C 1080/2002-173, žalobu žalobcov zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Zamietnutie žaloby odôvodnil nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie, lebo ďalší syn poručiteľa A., J., v spore absentoval ako účastník konania, hoci v danom prípade išlo o nerozlučné procesné spoločenstvo všetkých dedičov po poručiteľovi A., preto aj tento dedič mal v konaní vystupovať ako účastník konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie pôvodných žalobcov ako súd odvolací rozsudkom zo 7. júna 2007, sp. zn. 16 Co 250/2006, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žaloba pôvodnej žalobkyne Ing. V. zamietnutá, potvrdil a rozsudok zrušil v časti, ktorou bola žaloba pôvodných žalobcov M., Ing. M. a Mgr. M. zamietnutá. Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým žalovanému nepriznal náhradu trov konania potvrdil a vo vzťahu k pôvodným žalobcom M., Ing. M. a Mgr. M. zrušil. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmaním spisového materiálu zistil, že o žalobe všetkých pôvodných žalobcov bolo rozhodnuté súdom prvého stupňa tak, že konanie o žalobe pôvodných žalobcov bolo uznesením z 15. apríla 2003, č.k. 3 C 1080/2002-75 zastavené. Predmetné uznesenie vo vzťahu k pôvodným žalobcom M., Ing. V., Ing. M. a Mgr. M. nadobudlo právoplatnosť tým, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. júna 2003, sp. zn. 15 Co 118/2003, odvolanie týchto pôvodných žalobcov odmietol. Z uvedeného vyplýva, že účastníkom konania na strane žalobcov v danej veci zostala už iba pôvodná žalobkyňa Ing. V., vo vzťahu ku ktorej jedinej bolo zrušené uznesenie tak krajského, ako aj okresného súdu a vec bola vrátená priamo Okresnému súdu B. na ďalšie konanie. Pokiaľ potom okresný súd v ďalšom konal ako s účastníkmi na strane žalobcov s M., Ing. M. a Mgr. M., konal s nimi nezákonne, pretože už neboli účastníkmi konania, lebo vo vzťahu k nim právoplatne konanie zastavil ešte uznesením z 15. apríla 2003 č.k. 3 C 1080/2002-75, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. mája 2003. Nakoľko okresný súd konal a rozhodol opätovne vo veci o účastníkoch, ktorí už účastníkmi neboli, krajský súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k týmto účastníkom zrušil ako nezákonne vydaný. Odvolací súd v

d'alšom skúmal, či pôvodná žalobkyňa 3/ Ing. V., ktorá jediná zostala účastníčkou konania, má na určení vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam naliehavý právny záujem v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p. a konštatoval, že táto účastníčka svoj nárok na určenie spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam odvodila od skutočnosti, že predmetné nehnuteľnosti mali údajne vlastnícky patriť jej otcovi A.. Z dedičského konania po poručiťovi A. vedenom pod sp. zn. D 578/2001 však vyplýva, že tieto nehnuteľnosti neboli prejednané v dedičskom konaní. Návrh Ing. V. bol preto nepochybne nesprávne formulovaný, nakoľko pokiaľ zastávala názor, že je spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností, mala správne formulovať návrh na určenie, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom poručiťovi A.. Inak by súd prvého stupňa svojim rozhodnutím odňal právo notára rozhodnúť o dedičstve A.. Za daného stavu žalobkyňa nemala naliehavý právny záujem na rozhodnutí vo veci a to v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p., pretože v inom - dedičskom konaní - môže byť o návrhu rozhodnuté, pokiaľ sa preukáže vlastnícke právo poručiťa A. pričom účastníkmi takého konania musia byť všetci dedičia po poručiťovi a nehnuteľnosti musia byť presne identifikované. Pokiaľ teda súd prvého stupňa žalobu zamietol, rozhodol vecne správne, aj keď z nesprávnych právnych dôvodov. Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného právneho názoru rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k jedinej pôvodnej žalobkyni Ing. V. a odvolateľke, potvrdil.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 24. septembra 2007.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala pôvodná žalobkyňa 2/ Ing. V. včas dovolanie. Uviedla, že dovolanie podáva nielen vo svojom mene, ale aj ako splnomocnená zástupkyňa pôvodných žalobcov M., Ing. M. a Mgr. M.. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodila z ustanovenia § 237 písmeno f/ O.s.p. (postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom) a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (v konaní došlo k vade podľa § 237 O.s.p.). Vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom dovolateľka v podstate zdôvodnila tým, že sa odvolací súd nevyrovnal s jej odvolacou argumentáciou a rozhodnutie nedostatočne zdôvodnil. Dovolateľka sa nestotožnila s prezentovanými názormi odvolacieho súdu, ktoré považovala za svojvoľné, arbitrárne a zjavne neodôvodnené a tým aj nespravodlivé a neudržateľné. V dovolaní podrobne opísala skutkový a právny stav a uviedla viacero argumentov na podporu svojich tvrdení a právnych záverov.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

V priebehu dovolacieho konania traja zo štyroch pôvodných dovolateľov zomreli, a to 24. októbra 2009 M., 7. februára 2012 Ing. V. a 29. októbra 2012 Ing. M..

Podľa osvedčenia o dedičstve zo 4. septembra 2013, sp. zn. 4 D 631/2009, Dnot 195/2009, sú dedičmi po poručiťke M. jej syn J., dcéra Mgr. M. a po nebohej dcére poručiťky Ing. V. sú dedičmi poručiťkini vnuci Ing. M. a Mgr. M., ako to vyplýva z uznesenia Okresného súdu B. z 18. marca 2013, č.k. 4 D 122/2012-140.

Z osvedčenia o dedičstve zo 7. augusta 2013, sp. zn. 4 D 643/2012, Dnot 206/2012, vyplýva, že dedičmi po dovolateľovi 3/ Ing. M. sú jeho deti Mgr. M. a Mgr. B.. Vo vzťahu k týmto účastníkom bolo dovolacie konanie uznesením Okresného súdu B. zo 14. januára 2014, č.k. 3 C 1080/2002-424, zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. februára 2014.

Právny nástupca pôvodnej dovolateľky 1/ J. na výzvu súdu, či trvá na podanom dovolaní, reagoval podaním z 8. februára 2014, v ktorom uviedol, že na podanom dovolaní v rozsahu práv dovolateľky M., do ktorých vstúpil okamihom jej smrti, netrvá.

Dovolateľka 4/ Mgr. M. v podaní, ktoré bolo súdu doručené 26. septembra 2011, oznámila, že nie je účastníkom tohto dovolacieho konania a nikomu neposkytne plnú moc na zastupovanie. Dovolací súd posúdil toto podanie podľa jeho obsahu ako späťvzatie dovolania v celom rozsahu.

Právna nástupkyňa nebohej dovolateľky 2/ Ing. V. Mgr. M. v podaní doručenom súdu 22. februára 2013 uviedla, že sa s dovolaním právnej predchodkyne nestotožňuje a nemá záujem zúčastniť sa súdnych konaní, ktoré iniciovala. Rovnako sa vyjadrila aj v mene svojho brata Ing. M., ktorého ako súdom ustanovená opatrovníčka zastupuje, keďže tento bol rozhodnutím súdu pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

Podľa § 243b ods. 5 (veta druhá) O.s.p. ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) so zreteľom na vyššie uvedené dispozitívne úkony právnych nástupcov pôvodných dovolateľov, ktorými postupne vzali podané dovolanie späť, konanie o dovolaní podľa citovaného ustanovenia zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. Navrhovatelia z procesného hľadiska zaviniли, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla im povinnosť nahradiť trovy tohto konania. Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. februára 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová